

Stromy, tie sú ako stvorené

Edo Mráz "Ďateľ"
Lesní škriatkovia, Kozárovce

♩ = 250

Stro-my, tie sú a - ko stvo-re - né

na to, a - by dl - ho ča - ka - li, po - tom zra - zu

vtá - ci, tí ma - lí tu - lá - ci, do ko - rún

im pies - ne vot - ka - jú a sú

šťast - né. *Refrén* Ja som ča - kal a - ko strom,

bi - li jar - né mra - zy, hrom, i - ní zväd - li

ne - doč - ka - ví a mne svi - tol čas, ja som za - čul

cink - nút' hlas na svi - ta - ní.

2. Človek ten sa ľahko unaví,
nevie vyčkať chvíľu pravú,
spolu s vtákmi letí chvíľu plná kvetín,
treba vyčkať, kým sa objaví pred brieždením.

Refr.:

3. Ty si ešte snila ranný sen,
keď sa slnko skvelo v korunách,
a v tom som uvidel za šumenia krídel,
že ti slnko sadlo do vlasov, niet viac mrakov.

Refr.:

4. Celý les sa tebou trbliece,
neviem sa ťa dotknúť, aj keď smiem,
možno iba prejdeš, šepneš Boh ťa poteš,
možno povieš: "Ja som tvoja jar", horí mi tvár.

Refr.: